

[Jytte Andersen]

skippe nogle af de regler om tilsyn, vejledning og kontrol, som kan være hæmmende.

Vi har faktisk dårlige erfaringer med, hvordan tingene udvikler sig, når alle krav om kvalitet, tilsyn og regler kastes over bord. Det har vi set med skolefritidsordningerne, og det ønsker vi ikke fra Socialdemokratiets side at åbne for på børneområdet. Det tror vi heller ikke at befolkningen ønsker. Den ønsker kontinuitet, kvalitet og tryghed. Det fremgår klart af SFI-rapporten »Hvem passer vore børn«, hvor tre ud af fire forældre ønsker gode offentlige pasningsmuligheder.

Ifølge AIM-undersøgelsen fra 1987 fremgår det, at syv ud af ti borgere ønsker, at kommunerne skal have pligt til at sikre daginstitutioner for de børn, der har behov for det. Det fremgår faktisk af den undersøgelse, som understreger børns ret til en institutionsplads, at det er en holdning, der er overvejende både hos mænd og kvinder, både hos unge og ældre, både hos københavnere, fynboer og jyder, i øvrigt også hos familier, der ikke har børn under 7 år. Med det vil jeg sige, at kravet om daginstitutioner ikke er hverken et specielt kvindepolitisk krav eller et venstreorienteret krav. Det er faktisk et bredt, alment anerkendt krav til velfærdssamfundet.

Derfor burde socialministeren tage blikket væk fra bakspejlet og prøve at lytte til, hvad forudsætningerne er for en fremtidsorienteret børne- og familiepolitik, som bl.a. Kirsten Leedvalgets rapport pegede på, og som også venteliste-konferencen, som ministeren organiserede i efteråret, pegede på, nemlig at vi ikke skulle skippe de kvalitetskrav, som vi synes er vigtige.

Så vil jeg komme med nogle kommentarer til de fire hovedelementer i forslaget. Dagleje er i dag et kvalitetstilbud til de børnefamilier, der ønsker hjemlige miljøer og små børnegrupper. Vi er lidt nervøse for, at man med dette forslag åbner for, at der sker et skred væk fra dagplejens specielle særpræg, som så bliver institutionspræget, fordi forældre, der har børn i dagplejen, vælger dagplejen, fordi det er andre miljøer.

Når det drejer sig om de elementer i forslaget, der handler om de vejledende regler og tilsyn og andet, der skal tages væk, synes vi, at vi skal vente med det, indtil vi har fået diskuteret nogle formålsparagraffer, altså hvad formålet

er med daginstitutionerne; derefter vil vi være parat til at slippe tilsyn og regler.

Dernæst en enkelt bemærkning om de kommunale puljer, som efter sigende skulle fremme privat foretagsomhed. Hvordan sikrer vi egentlig, at den private foretagsomhed også leverer en god og forsvarlig pasning? Og hvordan sikrer vi, at en kreds af forældre, eller hvem det nu måtte være, forvalter de offentlige midler tilstrækkelig forsvarligt? Jeg har nogle flere spørgsmål om de kommunale puljer, men jeg vil igen understrege, at vi ønsker en kvalitetsdiskussion, før vi godkender forslaget.

Hvad angår betalingsprincipperne, synes vi, at det havde tjent ministeren til ære, hvis ministeren havde ventet med det, så vi havde kunnet diskutere en overordnet takstpolitik, som betød, at institutionerne blev billigere.

Merete Aarup (KF):

Den konservative gruppe er meget tilfreds med socialministerens forslag om at øge fleksibiliteten i dagpasningsordningerne for børn. Vi synes, socialministeren har haft en heldig hånd, modsat hvad fru Jytte Andersen netop har sagt. Børn kan nemlig godt lide at være sammen med andre børn, og vi mener, det er vigtigt, at børn er sammen så nær det hjemlige miljø som muligt eller så tæt på forældrenes arbejdsplads, som det nu kan lade sig gøre. Jo kortere transporttid, jo mere tid har forældrene til at være sammen med deres børn.

Vi har i dag nogle stive institutionsgrænser, som ikke passer til alle børns krav og forældrenes ønsker, og derfor må vi skabe nogle pasningsordninger, der er forbrugervenlige både med hensyn til åbningstider og forældrebetaling.

Den konservative gruppe håber, at dette lovforslag vil være med til at give forældrene et tilbud såvel i eksisterende som i nye pasningsordninger, der kan indrettes efter forældrenes arbejdstid og økonomi. Vi politikere må have mod til at gå nye veje, til at tænke anderledes og smiddiggøre lovgivningen, så forældrene får større valgmulighed, end de har i dag.

Lovforslagets fem punkter løser snærende bånd op og kan være en hjælp for kommunerne og især for de store kommuner med de lange ventelister.

Kommunalbestyrelserne har jo erkendt, at man ikke kan bygge sig ud af venteliste-proble-